

DERINIMO PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENOS ĮSTATYMO NR. VIII-1029 23, 26, 27, 29, 35, 70, 79², 112, 113, 114, 115, 117 IR 156 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠOJO ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1234 11 IR 14 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS IKITEISMINIO ADMINISTRACINIŲ GINČŲ NAGRINĖJIMO TVARKOS ĮSTATYMO NR. VIII-1031 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 19, 20, 21 IR 22 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO NR. IX-2112 104¹, 146, 148, 151, 152, 155, 156, 159 IR 160 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 30¹ IR 31² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS MUITINĖS ĮSTATYMO NR. IX-2183 38 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIO UŽ VALSTYBINIUS GAMTOS IŠTEKLIUS ĮSTATYMO NR. I-1163 9 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ

Eil. Nr.	Institucijos, su kuria derinta, pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos nebuvo atsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies
1.	Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI prie FM) 2026-04-29 Nr. R-1242	1. Projekto 4 straipsnis, keičiantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 151 straipsnio 2 dalį, numato, kad Mokestinių ginčų komisija (toliau – MGK) privaloma ikiteismine tvarka taip pat nagrinėja ginčus pagal skundus dėl mokesčių administratoriaus sprendimo pagal šio Įstatymo 104¹ straipsnį. Informuojame, kad atsižvelgdama į VMI prie FM 2024-05-07 raštu Nr. R-1686 pateiktus siūlymus ir argumentus, Lietuvos Respublikos finansų ministerija (toliau – FM) 2025-08-05 raštu Nr. 6K-25/4050 „Dėl Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo pakeitimų projekto“ pritarė VMI prie FM pasiūlymams bei pateikė MAĮ projektą, pagal kurį numatoma atsisakyti MAĮ 104¹ straipsnio 5 dalies, kurioje numatyta skundų dėl mokesčių administratoriaus sprendimo nustatyti mokesčių mokėtojai mokestinę prievolę nagrinėjimo tvarka, bei kiti pakeitimai. Atsižvelgdami į tai, kad ateityje numatoma daugiau MAĮ 104¹ straipsnio pakeitimų, siūlome apsvarstyti, ar šiame etape tikslinga keisti su minėtu straipsniu susijusį reglamentavimą. Manome, jog teisės aktai turi turėti tam tikrą stabilumą, o jų dažnas keitimas įneša neaiškumo mokesčių mokėtojams. Atsiranda tikimybė, kad nespėjus įsigalioti šio straipsnio pakeitimui, jis vėl bus pakeistas.	Neatsižvelgta. MAĮ 151 straipsnio 2 dalyje nustatoma, kuriuos ginčus priskiriama nagrinėti MGK. Sprendimų priėmimo tvarka nėra tiesiogiai susijusi su ginčų dėl tokių sprendimų nagrinėjimo tvarka. Tai, kad ateityje gali būti pakeistas MAĮ 104¹ straipsnis, į kurį daroma nuoroda ir kuriame nustatoma sprendimo nustatyti mokesčių mokėtojai mokestinę prievolę jam nepateikus deklaracijos tvarka, nesudaro pagrindo atsisakyti ginčų dėl tokių sprendimų nagrinėjimo tvarkos keitimo ir (ar) jų nagrinėjimo priskyrimo MGK.

2.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacija 2026-04-29 Nr. 32	Šiuo metu galioja mokestinių ginčų, kylančių iš Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo, <i>privaloma</i> ikiteisminė nagrinėjimo procedūra. <i>Privaloma</i> ikiteisminė mokestinių ginčų nagrinėjimo procedūra siūloma nustatyti ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos parengtu Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo Nr. I-1163 pakeitimo įstatymo projektu Nr. 26-4409. Taigi, mokesčio mokėtojai, nesutinkantys su aplinkosauginių mokesčių administratoriaus sprendimais, negali išvengti bylinėjimosi Mokestinių ginčų komisijoje (toliau – MGK) išlaidų. Atsižvelgdami į tai, siūlome papildyti Projektą nauju straipsniu, suteikiančiu MGK įgaliojimus priteisti mokesčių mokėtojui bylinėjimosi išlaidas tais atvejais, kai MGK, išnagrinėjusi mokestinį ginčą, visiškai ar iš dalies patenkina mokesčių mokėtojo skundą. Toks teisinis reguliavimas sustiprintų efektyvią mokesčių mokėtojų teisių apsaugą ir užtikrintų teisingumo principo įgyvendinimą ikiteisminėje ginčų nagrinėjimo stadijoje. Šiuo metu galiojantis teisinis reguliavimas lemia situaciją, kai mokesčių mokėtojas, net ir pagrįstai ginčydamas neteisėtus ar nepagrįstus mokesčių administratoriaus sprendimus, privalo pats padengti būtinas išlaidas teisinei pagalbai, nors ginčas išsprendžiamas jo naudai. Tokia praktika iš esmės perkelia neteisėtų administracinių sprendimų finansinę naštą mokesčių mokėtojui ir gali atgrasyti jį nuo teisės veiksmingai ginti savo interesus ypač sudėtingesniuose ar didesnės apimties mokestiniuose ginčiuose. Įtvirtinus galimybę MGK priteisti bylinėjimosi išlaidas, būtų atkurtas šalių procesinis balansas ir sudarytos sąlygos realiai, o ne formaliai, pasinaudoti teise į veiksmingą teisinę gynybą. Be to, toks pakeitimas skatintų mokesčių administratorių atsakingiau ir kruopščiau priimti sprendimus, žinant, kad nepagrįstų ar neteisėtų sprendimų atveju valstybei gali tekti atlyginti mokesčių mokėtojo patirtas išlaidas. Manome, kad bylinėjimosi išlaidų priteisimas ikiteisminėje stadijoje prisidėtų prie procesinio ekonomiškumo principo įgyvendinimo, nes mokesčių mokėtojai būtų labiau motyvuoti ginčus baigti MGK, nesikreipiant į teismą vien tam, kad būtų atgautos patirtos išlaidos. Tai leistų sumažinti administracinių teismų darbo krūvį ir paskatintų ginčų sprendimą ankstesnėje, efektyvesnėje stadijoje.	Neatsižvelgta. Laikytina, kad vienas iš ginčo nagrinėjimo ikiteisimine tvarka privalumų – ne tik procedūros paprastumas, operatyvumas, bet ir tai, kad ginčo šalims nekyla bylinėjimosi išlaidų padengimo rizika. Nustačius bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, ginčą nagrinėjant MGK ar LAGK, sumažėtų neteisminės procedūros patrauklumas ir kartu kiltų rizika, kad būtų dažniau kreipiamasi tiesiai į teismus (tai atvejais, kai ginčo nagrinėjimas MGK ar LAGK nėra privalomas) – tokiu būdu padidėtų teismų darbo krūvis (kurį įstatymų projektais yra siekiama sumažinti). Kaip ne kartą yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, konstitucinė asmens teisė kreiptis į teismą negali būti aiškinama kaip reiškianti, esą įstatymų leidėjas gali nustatyti tik tokį teisinį reguliavimą, kad asmuo, siekiantis apginti, jo manymu, pažeistas teises ir laisves, visais atvejais galėtų kreiptis į teismą tik tiesiogiai; teisės aktais gali būti nustatyta ir ikiteisminė ginčų sprendimo tvarka (pvz., 2002 m. liepos 2 d., 2004 m. rugpjūčio 17 d., 2019 m. balandžio 18 d., 2025 m. spalio 23 d. nutarimai). Konstitucinio Teismo 2025 m. spalio 23 d. nutarime konstatuota, kad įstatymų leidėjas, Darbo kodekse įtvirtintu teisiniu reguliavimu siekdamas apsaugoti paprastai silpnesnės ekonominiu ir socialiniu požiūriu darbo ginčų šalies – darbuotojų – interesus, paskatinti juos aktyviau ginti savo pažeistas teises ir taip padaryti darbo ginčų nagrinėjimą prieinamesnį, darbo ginčų sprendimo procesą specialioje darbo ginčų sprendimo institucijoje – darbo ginčų komisijoje – sureguliuavęs taip, kad joje patirtos nebūtinos
----	---	---	---

		Pastebime, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) byloje C-228/24 UAB „Nordcurrent Group“ prieš Valstybinę mokesčių inspekciją priėmė 2025 m. balandžio 3 d. sprendimą būtent pagal MGK kreipimąsi, kas reiškia, kad ESTT ją laikė institucija, turinčia teisę kreiptis dėl prejudicinio sprendimo – taigi atitinkančia „teismo“ kriterijus pagal ES teisę. Be to, plačiau argumentus, kodėl turėtų būti numatytas MGK patirtų proceso išlaidų atlyginimas, žr. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2021 m. kovo 19 d. nutarime Nr. KT45-A-N3/2021. Atsižvelgiant į tai, siūlome Projektą papildyti nauju straipsniu: „9¹ straipsnis. Įstatymo papildymas 159¹ straipsniu. Papildyti Įstatymą 159¹ straipsniu ir jį išdėstyti taip: „159¹ straipsnis. Proceso išlaidų atlyginimas mokestinių ginčų komisijoje 1. Mokestinių ginčų komisija, išnagrinėjusi mokestinį ginčą ir visiškai ar iš dalies patenkinusi mokesčių mokėtojo skundą, mokesčių mokėtojo prašymu sprendžia proceso išlaidų atlyginimo klausimą. 2. Proceso išlaidų atlyginimui, jų rūšims, priteisimo sąlygoms, dydžio nustatymo kriterijams ir paskirstymui mutatis mutandis taikomos Administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatos, reglamentuojančios proceso išlaidų atlyginimą administracinėse bylose.“.	išlaidos nėra atlyginamos, nepažeidė iš Konstitucijos kylančių reikalavimų. Šiame nutarime pažymėta ir tai, kad tokiu darbo ginčų dėl teisės sprendimo teisiniu reguliavimu įstatymų leidėjas sudarė prielaidas nemokamam, efektyviam, nešališkam ir socialinių partnerių bendradarbiavimo principu grindžiamam ne teisminiam darbo ginčų dėl teisės sprendimui, kurio metu siekiama, be kita ko, kad ginčo šalys nepatirtų nebūtinių finansinių praradimų, kaip antai išlaidų advokatų paslaugoms. Konstitucinio Teismo vertinimu, priešingu atveju, t. y. numčius darbo ginčų komisijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų paskirstymą darbo ginčo šalims, nebūtų galima pasiekti vieno iš tokia darbo ginčų sprendimo tvarka siekiamų tikslų – sudaryti erdvę darbuotojui ir darbdaviui išspręsti darbo ginčą (susitarti) nepatiriant finansinių praradimų. Nors darbo ginčo šalys gali patirti papildomų išlaidų, <i>inter alia</i> advokatų paslaugoms apmokėti, tačiau jos nėra būtinos, o tokių išlaidų rizika darbo ginčo šalims tampa lengviau valdoma – kiekviena šalis nuo pat pradžių žino, kad ji visada patirs tik tas išlaidas, kurias pati pasirinks patirti, ir ne daugiau. Taip pat svarbu akcentuoti, kad tais atvejais, kai asmuo mano, kad jam reikalinga profesionalaus teisininko pagalba, ginčą nagrinėjant ikiteismine tvarka, ir šis asmuo neturi pakankamai lėšų tokiai pagalbai apmokėti, gali būti teikiama valstybės garantuojama teisinė pagalba. Vadovaujantis Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi, antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba, be kita ko, apima atstovavimą išankstinio ginčų sprendimo ne
--	--	---	--

			teisme atvejais, jeigu tokią tvarką nustato įstatymai ar teismo sprendimas.
3.	Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Energetikos skyrius 2026-04-30	1. Nesutiktina su siūlymu pailginti administracinio sprendimo apskundimo terminą iki dviejų mėnesių, nes toks reguliavimas nederą su galiojančia administracinių ginčų nagrinėjimo sistema ir nėra suderintas su deklaruojamais ATĮ projekto tikslais. Šiuo metu Lietuvos Respublikos Viešojo administravimo įstatymo 14 straipsnyje nustatyta, kad administracinis sprendimas ar atsakymas gali būti skundžiamas per vieną mėnesį, o Lietuvos Respublikos Administracinių bylų teisenos įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje, taip pat įtvirtintas vieno mėnesio bendras skundo padavimo administraciniam teismui terminas, išskyrus neveikimo ar vilkinimo atvejus, kai taikomas dviejų mėnesių terminas. Tokia sistema rodo, kad įstatymų leidėjas jau dabar diferencijuoja terminus pagal situacijos pobūdį ir esant atitinkamoms, pagrįstoms aplinkybėms gali būti taikomi skirtingi terminai, ko neliktų įgyvendinus teikiamus siūlymus. Atkreiptinas dėmesys, kad procesinių terminų paskirtis administraciniame procese yra užtikrinti ginčų sprendimo operatyvumą, proceso ekonomiškumą ir teisinį apibrėžtumą. Administracinių bylų teisenos įstatyme procesas grindžiamas operatyvumo ir ekonomiškumo logika, o galiojantis vieno mėnesio terminas skatina asmenis veikti aktyviai, laiku ginti savo teises ir kartu riboja teisinio neapibrėžtumo laikotarpį. Todėl nepagrįstas bendro termino ilginimas neišvengiamai atitolintų ginčo sprendimą, ilgintų laikotarpį, per kurį administraciniai sprendimai negalėtų būti laikomi galutiniais, ir neigiamai veiktų tas viešojo administravimo sritis, kuriose ypač svarbus sprendimų stabilumas ir operatyvus vykdymas. Pažymėtina ir tai, kad ATĮ projekto aiškinamajame rašte nurodomas tikslas „užtikrinti greitesnį, paprastesnį būdą asmenims ginti pažeistas teises“ nėra suderinamas su siūloma priemone, nes ilgesnis apskundimo terminas savaime reiškia ilgesnį laikotarpį iki galimo ginčo inicijavimo. Dėl to siūlomas reguliavimas kelia abejonių ir teisėkūros tikslingumo požiūriu, nes pagal Teisėkūros pagrindų įstatymą teisėkūroje turi būti laikomasi tikslingumo, proporcingumo ir efektyvumo principų. Tuo tarpu šiuo	Neatsižvelgta. Siūlymas pailginti administracinio sprendimo apskundimo terminą iki dviejų mėnesių yra teikiamas siekiant kuo geriau užtikrinti veiksmingą asmenų pažeistų teisių gynybą, apsaugant silpnesnę proceso šalį. Manytina, kad asmens pažeistų teisių gynyba yra svarbiau už administracinio sprendimo vykdymo operatyvumą. Apskundimo termino pailginimas nepailgina paties ginčų nagrinėjimo proceso trukmės bei nesumažina jo operatyvumo ir efektyvumo. Skirtingų terminų skundžiant sprendimus ir neveikimą (vilkinimą) nustatymas nėra tikslingas, atvirkščiai – nėra pagrindo nustatyti ilgesnį terminą skusti neveikimą, nes tokio skundo parengimui (pagrindžiant tik pažeistą pareigą priimti sprendimą) kaip tik reikia mažiau laiko, negu argumentuotai skundžiant priimtą sprendimą (pagrindžiant jo neteisėtumą). Projektų paketu yra užtikrinamas tarpusavyje susijusių ABTĮ, VAĮ, IAGNTĮ, MAĮ ir kitų įstatymų, įskaitant, ATĮ, nuostatų dėl apskundimo terminų suderinamumas. Išsamūs argumentai dėl šio pakeitimo poreikio išdėstyti ir įstatymų projektų aiškinamajame rašte. Taip pat akcentuotina, kad Dvidešimtosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plane įtvirtintas 7.4.9 veiksmas, kuris numato, siekiant veiksmingos asmenų teisių gynybos, ilginti sprendimų apskundimo terminus.

		siūlymu administracinių ginčų terminas tik pailgės, taps mažiau efektyvus. Ir nors šiuo atveju įstatymo pakeitimas grindžiamas abstrakčia poreikio apsaugoti silpnesnę proceso šalį prielaida, tačiau nurodytas reglamentavimas būtų taikomas ir juridiniams asmenims ar kitiems profesionaliems teisinio santykio dalyviams, kurie paprastai turi pakankamus organizacinius ir teisinius resursus laiku įvertinti sprendimą ir apsispręsti dėl jo apskundimo. Tokiu atveju papildomas terminas ne tiek stiprintų teisę į gynybą, kiek galėtų sudaryti prielaidas vilkinti ginčo inicijavimą ir ilginti teisinio neapibrėžtumo būseną. Atsižvelgiant į tai, tikslingiau būtų išlaikyti galiojantį vieno mėnesio apskundimo terminą, kartu paliekant galimybę individualiais atvejais pratęsti ir atnaujinti praleistą terminą motyvuotu prašymu, kai nustatomos svarbios priežastys trukdančios laiku pateikti skundą. Toks sprendimas geriau suderintų asmens teisę į veiksmingą teisinę gynybą su proceso operatyvumu, geriau užtikrintų teisinio apibrėžtumo ir teisėkūros proporcingumo reikalavimus.	Administracinių sprendimų apskundimo termino pratęsimui, dėl kurio sprendžiama gavus atitinkamą prašymą konkrečiu atveju, yra reikalingi papildomi laiko ir kitų sąnaudų kaštai. Tuo tarpu diferencijuotas teisinis reguliavimas, juridiniams asmenims nustatant trumpesnį apskundimo terminą, yra abejotinas atitikties asmenų lygiateisiškumo principui aspektu, be to, būtų neaiškus ir sistemiškai nenuoseklus. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad ministerijos iš esmės pritarė siūlomam naujam terminui.
4.	Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Energetikos skyrius 2026-04-30	2. Dėl siūlymo perkelti ginčų nagrinėjimą iš administracinių teismų į Mokestinių ginčų komisiją. Pateiktas siūlymas iš esmės galėtų būti realizuotas su sąlyga, kad proceso keitimui būtų pasiruošta nuosekliai ir tinkamai, tačiau šiuo metu su siūlymu ginčus dėl rinkliavos priteisimo perduoti nagrinėti Mokestinių ginčų komisijai sutikti negalima, nes toks reguliavimas šiai dienai neatitiktų nei galiojančios teisės sistemos, nei šių ginčų teisinės prigimties. Šiuo metu Mokestinių ginčų komisijos kompetencija nėra pritaikyta tokiems ginčams. Mokesčių administravimo įstatymo 145 straipsnyje nustatyta, kad mokestiniams ginčams taikoma privaloma ikiteisminė nagrinėjimo procedūra, o 151 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad Mokestinių ginčų komisija nagrinėja mokestinius ginčus, kylančius tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus, taip pat ginčus dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimų. Tuo tarpu rinkliavos už komunalinių atliekų tvarkymą priteisimo bylos kyla ne tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus, o tarp savivaldybės (ar jos pavedimu veikiančio subjekto) ir rinkliavos mokėtojo, todėl jos nepatenka į Mokestinių ginčų komisijos įstatyminę kompetenciją. Taigi siūlomas pakeitimas reikštų ne pavienį procedūros pakeitimą, o sistemiškai reikšmingą kompetencijų perskirstymą, kuriam nepakanka pakeisti tik Atliekų tvarkymo įstatymą arba deklaratyviai nurodyti kitą ginčų nagrinėjimo instituciją. Norint tokį modelį įtvirtinti nuosekliai,	Neatsižvelgta. Siūlymas MGK priskirti ginčų, įskaitant ginčus dėl laiku nesumokėtos rinkliavos išieškojimo, nagrinėjimą yra suderintas su MGK ir atitinka jos turimą kompetenciją. Siūlomomis nuostatomis taip pat yra siekiama sustiprinti skolininkų teisių apsaugą ir sudaryti prielaidas tokius ginčus išnagrinėti iš esmės, įvertinant visas reikšmingas faktines ir teises aplinkybes, sudarant galimybę rinkliavos mokėtojui pateikti atsiliepiamą. Manytina, kad asmens pažeistų teisių gynyba ir išsamus aplinkybių išnagrinėjimas yra svarbiau už proceso trukmę, operatyvumą ir ekonomiškumą. Tikėtina, kad teismą pasieks itin mažas skundų kiekis (dabar yra skundžiama tik iki 25 proc. MGK ir LAGK sprendimų sudėtingose mokesčių bylose, manytina, kad bus dar mažesnis procentas teismui apskųstų sprendimų). Yra įvertinti turimi MGK resursai ir tiksliai apskaičiuotas reikiamų kaštų poreikis. MGK turės pakankamai žmogiškųjų ir procesinių resursų.

	reikėtų iš esmės peržiūrėti ne tik ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo modelį, bet ir Mokestinių ginčų komisijos paskirtį, jos santykį su mokesčių administravimo sistema, taip pat specialųjį reglamentavimą, pagal kurį nesumokėtos rinkliavos išieškojimo klausimai šiuo metu sprendžiami administraciniame teisme. Siūlomas reguliavimas taip pat nepagerintų proceso efektyvumo, o priešingai – sudarytų prielaidas jam pailgėti. Šiuo metu Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas numato galimybę viešojo administravimo subjektui ar viešojo administravimo įgaliojimus turinčiam asmeniui kreiptis į Regionų administracinį teismą su pareiškimu dėl teismo įsakymo išdavimo, o teismas tokio pareiškimo priėmimo klausimą išsprendžia per vieną darbo dieną, o išsprendęs priėmimo klausimą teismo įsakymą išduoda nedelsdamas, ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Įsiteisėjęs teismo įsakymas yra vykdomasis dokumentas. Tai rodo, kad galiojantis modelis jau dabar orientuotas į operatyvų ir ekonomišką nesumokėtų sumų išieškojimą. Tuo tarpu ginčų nagrinėjimą perdavus Mokestinių ginčų komisijai ir neužtikrinus pakankamų resursų Mokestinių ginčų komisijai, priimti ir laiku išnagrinėti tokį administracinių bylų kiekį, kuris yra nagrinėjamas pirmos instancijos administraciniuose teismuose taps neįmanoma. Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad šiuo metu yra nepakankamai pagrįstas argumentas dėl mažesnių kaštų. Projekto aiškinamajame rašte turėtų būti įvertinta ne tik galimai mažesnė vieno proceso etapo sąnauda, bet ir visas siūlomo modelio poveikis, t. y. papildomos ikiteisminės procedūros administravimas, institucijų apkrovos didėjimas, būtinybė adaptuoti procesines taisykles ir rizika, kad galutinis ginčo išsprendimas vis tiek persikels į teismą. Atsižvelgiant į tai, nėra galima daryti išvados, kad siūlomas modelis savaime bus ekonomiškesnis už galiojantį. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad kol nėra iš esmės išspręstas klausimas dėl administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos pokyčių, nėra priimtų sprendimų dėl administracinio aparato resursų paskirstymo, taip pat nėra tinkamai pasirengta šių pokyčių įgyvendinimui, todėl siūlytina išlaikyti galiojantį modelį, pagal kurį reikalavimai dėl nesumokėtos rinkliavos priteisimo nagrinėjami administraciniuose teismuose. Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka, įskaitant galimybę taikyti teismo įsakymo institutą.	
--	--	--